

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ, ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΕΚΦΡΑΣΗ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	11
Εισαγωγή	11
Εικαστικές δραστηριότητες και αναλυτικό πρόγραμμα.	12
Αισθητική ανάπτυξη – Αισθητική ευαισθητοποίηση	12
Στοιχεία που συνθέτουν την αισθητική εμπειρία	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ	17
Ποιο είναι το περιεχόμενο της διδασκαλίας των εικαστικών δραστηριοτήτων; ..	18
Μεθοδολογία	19
Παράλληλες δεξιότητες των μαθητών	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	23
Γράφημα - Σχέδιο	24
Πλαστικές Συνθέσεις.	38
Ανάγνωση Εικόνας.	42
Επαφή με το έργο τέχνης.	44
Ο ρόλος του εκπαιδευτικού	56
Αξιολόγηση	57
Η ανάπτυξη της παρατηρητικότητας	58
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ REGGIO EMILIA	65
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ WALDORF	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	75
Διαθεματική προσέγγιση του θέματος: «Εάν σου πω κόκκινο;»	75

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: «ΕΝ ΛΕΥΚΩ»	83
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ – Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ	89
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: ΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΦΥΣΗ / ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΗ (LAND ART Ή ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ).....	97
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12: ΣΤΑΔΙΑ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ LUGUET.....	113
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ	117
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ.....	118

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η διδασκαλία των εικαστικών δραστηριοτήτων προσπαθεί να κατακτήσει δύο μεγάλους στόχους:

1) Να μπορέσει ο εκπαιδευτικός να ανακαλύψει την ιδιαιτερότητα αυτού του μαθήματος. Τι είναι αυτό που πραγματικά μας ενδιαφέρει σ ένα παιδικό «έργο τέχνης»; Πώς αναπτύσσεται ένας διάλογος ανάμεσα στο έργο και στην αισθητική εμπειρία; Η εξοικείωση του μαθητή με τα υλικά και τις τεχνικές τον οδηγεί στο να μάθει να είναι δημιουργικός και να αξιοποιεί την γνώση αυτή και στους άλλους τομείς μάθησης; Οι εικαστικές δραστηριότητες βρίσκουν πραγματικά το λόγο ύπαρξής τους μέσα από την σύνδεσή τους με άλλους τομείς της καλλιτεχνικής και της γενικής εκπαίδευσης .

2) Πώς προσαρμόζονται οι απαιτήσεις της διδασκαλίας στους τρόπους οι οποίοι ενθαρρύνουν την διαδικασία της μάθησης; Θα πρέπει να αναπτυχθεί μια στρατηγική προγραμματισμού/ανάπτυξης, παρατήρησης, ελέγχου και αξιολόγησης ώστε να απαντηθούν τα πολλαπλά ερωτήματα που τίγονται από την πρακτική αυτού του μαθήματος;

Το ενδιαφέρον των ειδικών για τις εικαστικές δραστηριότητες του παιδιού μπορεί να κινηθεί σε δυο άξονες: α) ποια είναι η θέση του μαθήματος της εικαστικής αγωγής στο σχολικό πρόγραμμα και ποια η σχέση του με τους υπόλοιπους τομείς;

β) ποια είναι η επίδραση της εκπαίδευσης στην αισθητική ανάπτυξη του παιδιού;

Οι εικαστικές δραστηριότητες αποτελούν ένα μέρος της όλης πνευματικής εργασίας και μέσα από αυτό το μέτρο, μπορούν να παίξουν ένα κινητήριο ρόλο. Αυτή η διαπίστωση θα πρέπει να προβληματίσει όλους τους φοιτητές και τους εκπαιδευτικούς σχετικά με το νόημα που δίνουν στην εικαστική αγωγή κατά την παιδαγωγική πρακτική. Σχετικά με το θέμα ο R. Arnheim (1989) διατυπώνει την άποψη: «Πού στέκει η αγωγή για την τέχνη, και ποια είναι η σχέση της με την γενικότερη ανάπτυξη του ατόμου; Η απάντηση μου

είναι ότι πρέπει να λειτουργήσει σαν μία από τις τρεις κεντρικές περιοχές μάθησης, (φιλοσοφία, οπτική καλλιέργεια, γλωσσική καλλιέργεια, οι οποίες συνθέτουν τον πυρήνα του παιδαγωγικού οικοδομήματος) με σκοπό να εφοδιάσει τα νεαρά μυαλά με τις βασικές ικανότητες που χρειάζονται για να ολοκληρώσουν με επιτυχία κάθε κλάδο του curriculum».